

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200872

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. K 81-6/N21m. Accession No. K. 5354.

Author నరసింహాచార్య, P.T.

Title చులేజ్జెనుల . 1955.

This book should be returned on or before the date
last marked below.

ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಮಾಲೆ

ಮಲೆದೇಗುಲ

ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್

ಕಾವ್ಯಾಲಯ : ಪ್ರಕಾಶಕರು

ವೈಸೂರು

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಚಿ,
ಧಾರವಾಡ.

ಸೊದಲ ಮುದ್ರಣ : ೧೯೫೫

All rights reserved

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕಾದಿರಿಸಲಾಗಿದೆ

ಬೆಲೆ : ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ

ಮುದ್ರಕರು :

ಜಿ. ಎಚ್. ರಾಮರಾವ್, ಬಿ. ಎಸ್.ಸಿ.,

ಮೈಸೂರು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಅಂಡ್ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸ್,

ಮೈಸೂರು

ಮೊದಲೆರಡು ಮಾತು

ದೇಗುಲವನ್ನು ಕುರಿತ ಒಂದು ಚಿಂತನಾಲಹರಿ ಈ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿದೆ. ಈ ಪದ್ಯಗಳು ಒಂದು ಸ್ಥಾಯೀಭಾವವನ್ನು ವ್ಯಂಜಿಸಲು ನಿಯುಕ್ತವಾದವುಗಳಾದರೂ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಾಗಲಿ ಒಂದು ಪರಿಸರದಲ್ಲಾಗಲಿ ಬರೆದಂಥವಲ್ಲ. ಏಕಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬಹಿರ್ಮುಖನಾದಾಗ ಕಂಡ ವಿಷಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದು, ತಿರುಗಿ ಅಂತರ್ಮುಖನಾಗಿ ಆ ಅಂತರಂಗವನ್ನೇ ಬಹಿರಂಗಗೊಳಿಸುವುದು, ತಿರುಗಿ ಹೊರಬರುವುದು, ಪುನಃ ಒಳಹೋಗುವುದು,—ಹೀಗೆ ಈ ಕಾವ್ಯಕರ್ಮ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಅನಧಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ತಾರ್ಕಿಕಪ್ರಚೋದನೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಇವು ಒಂದು ಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಕೋದಂತಿಲ್ಲದೆ ಒಂದೇ ಭಾವಗೋಳವನ್ನು ತಿರುವಿ ತಿರುವಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಕಂಡ ಕಂಡ ಮುಖಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಲಹರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ ; ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಮುಗಿವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸದ್ಯದ ರಿಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ, ಧ್ಯಾನಾವಧಾರಣಾಕ್ಷಮತೆಯನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಅಷ್ಟೆ.

ಹಾಗೂ ಅತಿವಿಚಿತ್ರವೂ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಕರವೂ ಆದ “ದೇಗುಲ”ವೆಂಬ ಮಹಾಭಾವವನ್ನು ಕುರಿತು ಎಂಥ ಬಣ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರೂ ಕೊನೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬೆರಗಿನಲ್ಲೇ ಉಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ದಾರಿಗೈ ಊರಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪಂಚಭೂತಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಜೀವಸತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಪಸ್ವಪ್ನಜಾಗರಗಳೆಂಬ ಸ್ಥಿತಿಯುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಅದರ ಪ್ರಯತ್ನವೆಲ್ಲ ಹದುಳದತ್ತ, ಚಿಂತನೆಯೆಲ್ಲ ಸುಖದತ್ತ, ಆ ನೆಲೆಯನ್ನು ಅದು ಇಗೊ ಮುಟ್ಟಿತೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಅನಂದವೆಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಬೆಲೆ ಅದರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದು, ತುರಿಯವೆಂಬ ಅವಸ್ಥಾವಿಶೇಷವೂ ತನಗುಂಟೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿ, ಅದನ್ನು ಸುಖಾಭಿಪ್ರೇಯಿಂದ ವಂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಅದರ ಕ್ಷೇಮಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಗಳ ಹಂಬಲವನ್ನು ಹಿಂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚತಮವಾದ

ನೆಲೆಗೆರಿದ ಜೈತನ್ಯ ಸತ್ವದ ಹಾರೈಕೆಯೆಲ್ಲ ಇನ್ನು ಈ ಆನಂದದತ್ತ. ಜಾಗ್ರದವಸ್ಥೆಗೆ ಪ್ರತೀತವಾದ ಇರವಿನ ಬೆಲೆ ಸುಖ, ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ; ಅದನ್ನು ಮೀರಿ ಆನಂದದ ಪ್ರತೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಇರವಿಗೆ ಈ ಬೆಲೆ ತಗದು. ಅಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಬೆಲೆಗಳನ್ನೂ ಪಲ್ಲಟಿಸುವ ತ್ಯಾಗ ವೈರಾಗ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಮೊಳೆದೋರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಅದರ ಪ್ರಾಪ್ತ್ಯ ರಸಸ್ಥಿತಿ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸೋಪಾನವೆಂದಿದೆ ಕಲೆ; ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಡುವ ರಸಾವಸ್ಥೆಯ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂಚುವ ಭವ ಕಾವ್ಯವಸ್ತುವೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಭೆಯ ಮೆರುಗನ್ನು ತಳೆದು ಸಂಮೋಹನವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನೇರಿದರೆ ನಾವು “ದೇಗುಲ”ವನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತೇವೆ, ಮುಂದೆ ಮೌನ. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಮೊದಲು ರಸಾವಸ್ಥೆಯ ಮೌನ, ಅದರುಪಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ದೈವಭಾವದ ಜಾಗರ, ಅದರ ಕೆಳಮೆಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಕಲೆಯೆಚ್ಚರ, ಅದರ ತಲದಲ್ಲಿ ಭವ ಅಥವಾ ನಿಯತಿ ನಿಯತ ಜಗದಲ್ಲಿನ ಜಾಗ್ರದವಸ್ಥೆ.

ಹೀಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಜೈತನ್ಯದೇರಿಕೆಗಳು. “ದೇಗುಲ”ವೆಂಬ ಭವ್ಯಕಲ್ಪನೆ. ಈ ಏರುವಿಕೆಯ ಒಂದು ನೆಲೆಯ ಸ್ಥಿರೀಕರಣಕ್ಕೆ ದೇವಮಾನವರು ಕಲ್ಪಿಸಿರುವ ಉಪಾಯಗಳಲ್ಲೊಂದು: ಭವಮಗ್ನರಿಗೂ ರಸದರಿವು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಆಗಬೇಬುದು ಅವರ ಆಶಯ. ನಿರೀನಾಸರೆ ಯುಳ್ಳ ವೈರಿಗೂ ಮುಗಿಲಹನಿ ಬಿದ್ದಲ್ಲದೆ ತನೆ ಹುಲುಸದಿರುವಂತೆ ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಜಾಗ್ರದವಸ್ಥಾಪ್ರಭೂತವಾದ ಮಾನವಜೀವಿತಕ್ಕೂ ಈ ರಸಾವಸ್ಥೆಯ ಸ್ಪರ್ಶವಿಲ್ಲದೆ ಹುಲುಸಿಲ್ಲ. ‘ದೇಗುಲ’ಗಳು ಈ ಮೋಡಗಳನ್ನು ತಡೆದಿಡುವ ಮನೆಗಳು. ಸಾಧುಸಿದ್ಧಸಂತರ ತೇಜಗಳನ್ನು ಹೊಳೆಸಿ ಅಲೌಕಿಕಭಾವಗಳನ್ನು ಮಿಂಚಿಸುತ್ತಾ, ಋಷಿಮುಖೋದ್ಗತ ಬ್ರಹ್ಮಬೃಂಹಿತಗಳಿಂದ ಸಕಲರನ್ನೂ ಉಲ್ಲಾಸಗೊಳಿಸುತ್ತಾ, ಎಲ್ಲ ತಾಪಗಳನ್ನೂ ಕಳೆಯುತ್ತಾ, ಎಲ್ಲ ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಕಳೆಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಮೆರೆವ ದೇಗುಲಗಳೂ ದೇವೋತ್ಪನ್ನಗಳೂ ವನಪರ್ವತಸಾಗರಗಳಂತೆ ಮತ್ತು ಭವಾವೇಗಗಳಂತೆ ವಿಷಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿ ಕಾವ್ಯ ಜಾಗರವನ್ನು ತಂಬಹುದಲ್ಲವೆ? ಅಥವಾ ‘ದೇಗುಲ’ದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪಟ್ಟು ಪಟ್ಟು ಇದುವರೆಗೆ ಧುಸಿದ್ದ ವಿಚಿತ್ರಾನುಭೂತಿಗಳು ಇನ್ನು ನಾನು ಸದಾ

ಶ್ರಯವಲ್ಲವೆಂದರಿತು ಹೀಗೆ ಈ ವಾಕ್ಯಾದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭವವನ್ನು ಮುಂದು
ವರಿಸಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿವೆಯೋ ?

ಈ ಗುಚ್ಛದ ಮೊದಲ ಹತ್ತು ಪದ್ಯಗಳು 'ಜೀವನ' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ಈನೊವಲು ಅಚ್ಚಾದವು. ಹೀಗೆ ಅವಕ್ಕೆ ಅಸರಕೊಟ್ಟ ಪೂಜ್ಯ ಸಂಪಾದಕ
ರಿಗೆ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರರೂ ಕವಿಕಾವ್ಯಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಚಿದಂಬರಂ
ಅವರು, ಶ್ರೀ ರಾಮರಾಯರ ಸಹಕಾರದೊಡನೆ, ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಇಷ್ಟು ಅಚ್ಚು
ಕಟ್ಟಾಗಿ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ
ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೃಷ್ಣ ಜಯಂತಿ

೯-೯-೧೯೫೫.

ಪು. ತಿ. ನ.

ಮಲೆ ದೇಗುಲ

ಮಲೆದೇಗುಲ

೧

ಸಕಲ ಸಂವೇಹಗಳು ಬಳಲಿ ಬಳಿಗೈತಂದು
ಬಿಡುವ ಬಯಸುವ ತವರೆ, ಮಲೆಯ ದೇಗುಲವೆ,
ಸಾಸ್ತವವೊಳಬೆದಿರವು ಸಜೆವರಿವಿನರಕೆಯಿಂ-
ದೊಡೆವಾತಾಂತಿಯ ಮದ್ದೆ, ಮುನಿಹೃದಯಫಲವೆ,
ಒಂದೊಂದು ನಿಲವಿನೊಳಗೊಂದೊಂದು ಸೊಗವಳಲ
ತೋರಿ ತಿರಿವೀ ಭವದ ನಿಶ್ಚಲಕೇಂದ್ರವೇ,
ಋಜುತನ್ಮಜು ಋತತನ್ಮತ ಬೇಸುಕೇಡೆಂಬ ಜಿಬೆ-
ಗಳವಡದ ಯೋಗಿಗಳ ಮುದದಿಂ ಸಾಂದ್ರವೇ,

ನಿಂತಿಹೆನು ನಾ ನಿನ್ನ ಬಾಗಿಬೆಡೆ ನಮ್ರನಾಗಿ
ನುಡಿ ತುಯ್ದು ಬವಣೆಗೊಳೆ ಭಾವಗಳ ಭಾರದಿಂ ತಲೆಯ ಬಾಗಿ.

೧

ಅಲ್ಲಿರಲಿ ಇಲ್ಲಿರಲಿ ಎಲ್ಲಿ ರಲಿ ತಲೆಬಾಗಿ
 ನಾ ತೆರದ ಮಲೆವೇಗುಲದ ಬಾಗಿಲಿದಿರು
 ನಿಂತ ತೆರವಾಗುವೆ ನನ್ನ ಕಂಗಳಿಗಾಗೆ
 ಅರೆ ಬಾನು ಮರ ಹಕ್ಕಿ ಹೊಕ್ಕ ಹೂ ಹೊದರು
 ಅಂತರಂಗದ ಪ್ರೇಮ ಮೂಲೆತಿರುಗಿಸೋಳವಿತು
 ಸನ್ನಿಗ್ಧದಂತೆಯೇ ಮೈಗರೆವ ಪರಿಗೆ
 ಒಂದು ನಗೆ ಒಂದು ನುಡಿ ಒಂದು ಚಲನದಿ ಹೊಳೆದು
 ಅವುಡೋ ನೆನಪೊಸಗೆ ಮರಳುವುದು ಮರೆಗೆ

ಆ ನೆನಪಿನೊಸಗೆಗಳ ನಿಧಿಗೊಳುತ, ಗುಡಿಯೆ, ನಿಂತೆ
 ನನ್ನ ಮಾನಸ ನಿನ್ನ ಶ್ಯಾಮಸುಂದರಗರ್ಭದೊಳಗವನು
 ತಡತಡಕಿ ತೀರದಂತೆ.

೩

ಅರಸಿ ತೀರದೊಲಾಸೆ ಕೆರಳೆ ನಾ ನಿಂತಿರುವೆ
ಮಲೆದೇಗುಲದ ಹೊರಗೆ ತುಂಬನೇ ಬಯಸಿ
ಅರಿವರಿತು ತೀರದಿಹ ಸೊಗಸಟ್ಟು ತೀರದಿಹ
ಅಳಲ ತಾಳುತ ತೀರದರಕೆಯನೆ ಮೆರಸಿ
“ ಅಣು ಬೃಹತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಗ್ಗಿ ಹಿಗ್ಗದ ತುಂಬೆ
ಸೃಷ್ಟಿಯೆಷ್ಟುಂಡರೂ ತೀರದಿಹ ಸೊದೆಯೇ ”
ಎಂಮೊಲುಮೆ ತುಂಬಿನೊಳು ನಶ್ಚಿತುಂಬನು ಸೂಸಿ
ಅರಕೆ ತೀರಿದ್ದ ರೂ ನಲವು ತೀರದೆಯೆ

ಕಂಡ ದೇಗುಲದಿದಿರು ನಿಂತ ಮುನಿಸಂತರನು ನೆನೆದು ನೆನೆದು
ನನ್ನರಕೆ ತುಂಬಿಗಿದೆ ಇಂಜಿಂಬ ನಂಬುಗೆಯೊಳೇ ತೊನೆದು
ತೊನೆದು.

೪

ಮನೆಯಲ್ಲ ಮಠವಲ್ಲ ರಾಜನರಮನೆಯಲ್ಲ

ಇದು ನಾಟ್ಯಮಂದಿರ ಭಾತ್ರ ಸತ್ರವಲ್ಲ
ಜೀವ ಬಯಸುವ ಭೋಗದುಪಕರಣವಲ್ಲವಿದು

ಅವರ್ಧ ಘಟಿಸಿತಿ ತೆರ ಮಲೆಯ ಕಲ್ಲ ?

ಗೋಪುರದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಬಾನನೆತ್ತುತ ನಿಂತು

ಇರುಳಿನೊಳು ಮಿರುತಾರಗೆಯ ಮಾಲೆಗೊಳುತ

ಮೋಡ ಮುತ್ತುವ ಜಡೆಗೆ ಜಾಹ್ನವಿಯೆ ಜಾರಿಬರೆ

ಪಕ್ಕಕೆಳವೆರೆಸೆಕ್ಕಿ ಕಣ್ ಸವಿಯ ಕೊಳುತ

ಮೆರವಿದರ ದರ್ಶನವೆ ದುಡುಕಿಸುವುದೆನ್ನೆದೆಯ ನಡೆಯ

ಮನುಜಗಿದು ನೆಲೆಯಾಸೆಯೋ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ?

ಕರಣವಲಯದಿ ನಿಂತು ವಿಷಯವೈವಾಹಿಕದಿ
 ಪಡೆವ ಸೊಗಗಳನೊಲ್ಲದೆಯೆ ಮುಂದೆ ಸರಿದು
 ಮೈಜರೆದು ಮನಜರೆದು ಬುದ್ಧಿ ತರ್ಕವ ಜರೆದು
 ಅದನೊಲ್ಲದಿದನೊಲ್ಲದಾವುದನೊ ತಿರಿದು
 ಉರಿಗೊಂದಿರುಳಂತೆ ನೆಲದಿ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದೆಯೆ
 ತಿರಿವ ತಿರುಕರ ಕಣಸೆ, ನಿನಗೆ ನೆಲೆ ಇಲ್ಲೆ ?
 ಜಡದಿಂದ ಜೀವಕ್ಕೆ ಜೀವದಿಂದಾತ್ಮಕ್ಕೆ
 ಏರುತಿಹ ಸತ್ಯವೇ, ನಿನಗೆ ಬಿಡುವಿಲ್ಲೆ ?

ಮುಂದೈದು ಕರಣಗಳ ಮೊನೆ ಹೊಳೆವ ಗೋಪುರದ ಗುಡಿಯೇ,
 ಹಿಂದೊಂದೆ ಮನದ ಮೊನೆ ಮೆರೆವ ಮುಡಿಯ ಕಳಸದೆಡೆಯೇ !

ಹೊಗುವಾಸೆಯಿಲ್ಲ ಕಾಲೆ ಗೆವಾಸೆಯಿಲ್ಲ, ಸು-
 ಮ್ತನೆ ಮೇಲನಿಟ್ಟೆನಿ ನಿಲ್ಲುವಾಸೆಯನಗೆ
 ಜೊಂಬೆಗೂಡಿದ ತೆನೆಯ ಗೋಪುರದ ಬಾಗಿಲಿನ
 ಕತ್ತಲೆಯೊಳಿಣಿಕಿಣಿಕಿ ಎರಲೆನ್ನ ಬಗೆ
 ಆ ಕತ್ತಲೊಳಹೊಕ್ಕು ಮರಳಿ ಹೊರಹಾರುವೀ
 ಗಿಳಿಪಾರಿವಾಳಗಳ ಭ್ರಮಣೆಯನು ಕಂಡು
 ಅವ್ಯಕ್ತದಿಂ ವ್ಯಕ್ತ ಹೊರಬರುವ ನಟನೆಯನು
 ಚಿಂತಿಸುವುದೆನ್ನಮನ ಬಲು ಬೆರಗುಗೊಂಡು.

ಏನುಳಿವುದೇನಳಿವುದೀ ಒಳಹೊಗುವಾಟದಲ್ಲಿ
 ಏನಳಿವುದೇನುಳಿವುದೀ ಹೊರಬರುವಾಟದಲ್ಲಿ ?

ಕತ್ತಲದು ಕಗ್ಗತ್ತಲರಿವಾಳವರಿಯದೆಯೆ
 ಮತಮತಗಳಟ್ಟಣೆಯ ಕಟ್ಟಿ ನಿಲುವಿರುಳು
 ಸನಿಯವಷ್ಟನೆ ಬೆಳಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಶರಣೆಂದೆಯೇ
 ಎಲ್ಲ ಮತಿ ಮೈಗರವ ನಿಲುಗಡೆಯ ಹುರುಳು
 ಉಳಿವುದೆಣಿಸುತ ಚಿತ್ತ ವಿಜ್ಞಾನದೊಳು ತೊಳಲಿ
 ಅಳಿವುದೆಣಿಸುತ ಪರದ ಚಿಂತೆಯೊಳು ಬಳಲಿ
 ವಿರಮಿಸುವ ಕಾಳವದು, ಶ್ಯಾಮನೆನೆ ಹೆಸರದಕೆ
 ಅದರ ಕೈಯೊಳು ಜಗವ ನಾದಿಸುವ ಮುರಳಿ.

ಮನ ನಾದದಿಂ ಕಿವಿಯ ಮುಟ್ಟುತ್ತ ಮರಳಿ ಮನಮೊಳಲಿಯೆ
 ಎನಳಿವುದೇನುಳಿವುದಿಂತೆ ಸೃಷ್ಟಿಪರಿಯೆ ?

೮

ಸಂದೆಗದ ಹರಿವಿನೊಳು ತತ್ವಗಳೆ ಹಿಮಫಲಕ
ಹಾಯುವಾಯಾಸದೊಳು ಮನ ಗಳಿಗೆ ನಿಶ್ಚೆ
ಆ ಸೋಂಕಿನೊಳೆ ಕರಗಿ ಮರಳಿ ಹೊಳೆಸೇರುವುವು
ಚಿತ್ತವಾಳ್ವುದು ಮರಳಿ ಆ ಹರಿವಿನಲ್ಲಿ
ಕರಣವಿರೆ ವಿಷಯಗಳು ಚಿತ್ತವಿರೆ ಚಿಂತೆಗಳು
ಜೀವವಿರೆ ಜಗವೆಂಬ ದ್ವೈಧವೇ ಮೆರೆಯೆ
ಆ ನಿಲವೊಳಿದು ತೋರಿ ಈ ನಿಲವೊಳಿದು ತೋರಿ
ಒಂದೊ ಜೋಡಿಯೊ ಎಂಬ ಸಂವೆಗವೆ ನೆರೆಯೆ—

ಕೊನೆಗೆ 'ನಾ'ನೆನೆ ನನ್ನ ದೈವವಂ ತೋರಿ
ಭಿನ್ನಿಸುವ ಗುಡಿಯೆ, ನಿನ್ನದೆ ಕೊನೆಯ ದಾರಿ ?

೯

ಬೆರದದೂ ಬೇರೆಂದೆ ಸಮದೂರದೊಳು ಸರಿವ
ವಿಷಯಾತ್ಮಸಂಗಮಿಸುವಾನಂತ್ಯವೇ,
ಸೋಂಕಲರಿವೇ ಕರಗಿ ನೆನವೆಂಬ ನೆರಳುಳಿಯೆ
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವೆನಲಾಗದಾನಂದವೇ,
ಪಡಲಿಲ್ಲವೆನಲಾಗದಪರೋಕ್ಷದನುಭವವೆ,
ಅರಿತಿಲ್ಲವೆನಲಾಗದಂದದರುಳೇ,
ಒಲಿವಂದಮೆನ್ನೆಸಗಿ ಒಲವ ಕೊಳೆ ಕೈತೆರೆಯು—
ತಾವರ್ತತೇಜದೊಳು ಬೆಳಗುವಿರುಳೇ,

ಮನಮನವ ಎಳೆಗೊಂಡು ಮುಡಿವ ಮೂರ್ತಿ,
ನಮ್ಮರ್ತಿ ಮಡುಗೊಳುವ ಗುಡಿಯೊಳೇ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ?

ಹಸಿರೆಲೆಗಳಂಜಲಿಯೊಳಾತು ರವಿ ತೇಜವಂ

ಜೀವಕರ್ಷ್ಯವನೆರೆವ ಬನದ ನಲವು,

ಕೆರೆಕೆರೆಯ ಹರಹಿನೊಳು ಜಲಹಾಸವನು ಮೆರಸಿ

ತಿರೆ ಬಣ ಗೊಳಿಸುವಿ ಬಿಸಿಲ ನಲವು,

ಅಲೆ ಕೆದರೆ ತರು ಬೆದರೆ ನೀಲದಿಂ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕಿ

ಕೋಡಿಗೇರುತ ಗಾಳಿ ಮೊರೆವ ನಲವು,

ಬೆಳಕೆಲರು ಹಸಿರುಗಳ ಪಾತ್ರ ನಾನೀ ನಲವ

ನನ್ನ ಕರಣದಿ ಕೊಂಡು ನಲವ ನಲವು--

ಈ ನಲವುಬೆರಗುಗಳ ಕೊಳುವಂತೆ ತೋರುತಿಹು-

ದೀಕ್ಷೆಯ ಚೆಲುವಿನೊಸಗೆ

ಅದಿಯಿಂದಿಂದಿಗೆ ನಡೆದ ವಣಿವನು ಕಳೆವ ಗುಡಿಯದಿರು

ಜನದ ಮಣಿಗೆ.

ಹಣ್ಣಿನಿಂ ತರು ನಮ್ಮ ಮೋಡ ಹನಿಯಿಂ ನಮ್ಮ
 ನೆರೆದ ಸಿರಿಯೊಳು ಪುಣ್ಯಪುರುಷ ನಮ್ಮ
 ಜ್ಞಾನಿಯರಿವಿಂ ನಮ್ಮ ಆರ್ತನಳಲಿಂ ನಮ್ಮ
 ನೆಲೆಯರ್ತಿಗಿಂಬಾಗಿ ಭಕ್ತ ನಮ್ಮ
 ಭಾವಂಗಳಿಡಿದಿರಲು ಸತ್ ಕವಿಯು ಪಾಷ್ಣಮ್ಮ
 ವಿಪುಲದರ್ಶನ ಶಕ್ತ ಧರ್ಮನಮ್ಮ
 ಎಲ್ಲರಹಮನು ಕಳೆದು ವೃದ್ಧನಾದೀ ಗುಡಿಯು
 ಸಕಲಜನಕಾಯಿತಾದಾನನಮ್ಮ.

ಇಲ್ಲಿ ಮಣಿದವನೆಲ್ಲೆಡೆಯು ಸೆಟೆದು ನಿಲುವ
 ಇಲ್ಲಿ ಮೈಕುಗ್ಗಿದವನೆಲ್ಲೆಲ್ಲು ನೇರ ನಡೆವ.

ಗುಡಿಯಿದಿರ ಮಣಿಗೆಯೇ, ಭೂಮಾವಿನಮೃತೆಯೇ,

ದುರ್ಭರಾಹಂಕಾರದಮನಪಿಧಿಯೇ,

ಆನಂದವರಣಮೋಳು ಸುಖಯಜ್ಞಕಲ್ಪವೇ,

ತರ್ಕಧೀಧರಗರಳಶಮನಸುಧೆಯೇ,

ಕೆರೆಯ ನೀರನು ಕೆರೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ ವರಪಡೆವಂದ

ಭರವಳೆದು ಹಗುರಸ್ವ ಸಂ-ನ್ಯಾಸವೇ,

ತನಗು ಹಿರಿದುಂಟೆಂಬ ತಿಳಿವ ಹೊಳಪಿನೊಳಿಟ್ಟು

ಆತ್ಮಸಿಂಗರಗೊಳುವ ವಿ-ನ್ಯಾಸವೇ,

ನಿನ್ನಿಂದ ನಾನೆನ್ನೆದ್ದೆಲ್ಲವನು ತಿರುವೆ, ಮರಳಿ ಪಡೆವೆ

ಮಲಿನತೋಣಿತವೆವೆಯ ಹೊಗುತುಸಿರ ಹಾಯ್ದು ಬಹ ತೆರದಿ

ತೇಜವಡೆವೆ.

ಪ್ರವಹಿಸಲಿ ಮುಗಿದ ಕೈ ಮೈನಳಿಗೆಯಿಂದೆಲ್ಲ
 ನಮನಂಗಳೆನ್ನ ನಾ ಸಿರಿಪದದ ತಡಿಗೆ,
 ಮಣಿಗೆಯೊಳು ಮದವಳಿದು ಋಣಗಳೆಲ್ಲವ ನೆನೆದು
 ತಿಳಿಮೆಯೊಳು ಹರಿವೆನ್ನ ಚೇತನದ ಜತೆಗೆ,
 ಕುಲ ವಿದ್ಯೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ಹಿರಿತನಗಳೆಣಿಕೆಗಳ
 ತಡಿಕೆಯೊಳು ಹೊಳೆದ ಕಳೆಗಳು ಭೂತಿನಿಧಿಗೆ
 ಪ್ರವಹಿಸಲಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಮೃತ್ಯುಗಳ ನೆನೆಕೆಯಿಂ
 ನೆನೆದೆನ್ನ ಮನವಾ ಕರುಣ ತವರಿನೆಡೆಗೆ—

ಎದೆಯವ್ವ ನೆಲದ ತಂಪಂ ಧರೆಧರಿಸೆ ತನುಭಾರವಂ ಲಘುಮೆ
 ಯೊಳು ಚಿತ್ತವಾಡೆ
 ಬಿಡುವೆಂದರಿದೆ ಬಿಡುವಲಾ ನೆಲೆಬಿಡುಗಡೆಯ ಕಣಸಾಂತೆಲ್ಲ
 ವೀಡಾಡೆ.

ಕುತುಕಿಗತ್ತಣ ಬಿಡುವು, ರಸಪದದ ಕನಸಿಗಗೆ
 ಬಲುಕವಲೊಡೆದ ಬಾಳ್ಬಳಿಯ ದಾರಿಗನಿಗೆ
 ಪಯಣದಾಯಾಸವನು ಮಣಿಗೆಯೊಳು ತೀರಿಸುತ
 ಮರಳಿ ಕಂಠೆಯ ಹಗಲಿಗೇರಿಸಿ ನಿಲುವಗೆ ?
 ಗುರಿಗೊಯ್ವ ನಿಟ್ಟಾವುದೆಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆಗೆ ನಿಲುವೆ
 ತನುಜೀವಮನದೊಡ್ಡಿ ಗಿದಕಾವ ಸಶ್ಮಿ
 ಬಂಧನವಿದೇತರಿಂ ಏತರಿಂ ನಿರ್ಮುಕ್ತಿ
 ಬಂದಿಯಾವಂ ಬಂದಿಗನಿವಾಸ ನಶ್ಮಿ ?

ಭೂತಾತ್ಮಸಾಂಗತ್ಯನಿರ್ವಾಹಕುಶಲವೀ ಜೀವಫಲಕ
 ಭೂತಾತ್ಮರತಿಗೇಕೊದಗದೀ ಉಸಿರಿರುವ ತನಕ ?

ಇರವಿನತ್ತು ಚ್ಚದೊಳು ಸೆಲೆವೊಡೆವುದಾನಂದ
 ಶಿಶುಸಾಧುಸಂತಕವಿಯೋಗಮುನಿಗಿಟುಕಿ
 ದುಃಖತ್ಯಷ್ಟೋಪಶಮಜನ್ಯಸುಖವಲ್ಲವದು
 ಭೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದದು ಶಿವಜಟಿಯ ತುಳುಕಿ
 ತುಡುವ ತಾರೆಯ ಬೆಳಕಿಗೀಬೆಳಕೆ ಚರಿತಾರ್ಥ-
 ವೆನೆ ಜೀವಚೈತನ್ಯದಸಮತೇಜವದು
 ವಿಷಯವಿಂದ್ರಿಯದೊಡನೆ ತಾಗೆ ಚಿಂಗಂಡವನು
 ಕೆದರಿ ಚೇತನ ಸುಡುತ ಇರವನರುಹುವುದು-

ಆ ಕ್ವಚಿದ್ವರ್ತನದೊಳಹುದೆಲ್ಲ ಚೇತನಕು ರಸದ ನೀರಡಿಕೆ
 ಅದರಿನೀ ದುಃಖಶಮದೈವನನುನಂ, ಅದರಿನೀ ತಿಳಿಮೆಯಡಿಕೆ.

ನಲವು ಮುಟ್ಟುತ ಸುಟ್ಟ ಕುರುಹಿಂದ ಕಪ್ಪಿಡಿದ
 ನನ್ನ ಮನಕೆಂದು ಬಹುದಾ ಚೆಲುವು ಹೊಳವು ?
 ವಿಷಯಂಗಳೊಲ್ಲವಿದ ಆತ್ಮವೂ ಒಲ್ಲದಿದ
 ರೂಪುಗೆಟ್ಟಿರುವಿದಕೆ ಆವೊಲವು ತೆರವು ?
 ಮುಗಿದೆತ್ತು ಗೈಯಿದನು ಕೊಂಡೆತ್ತಿ ಸೆಳೆವರಾರ್
 ಸುಮನಸ್ಸರಾಲಯಕೆ ನಿಷ್ಕಳಮಿದಾಗೆ
 ಸಂದೆಗಂಗಳ ವರಿಸಿ ತಿಳಿವೆನಿತು ಸರಿದರೂ
 ಅರಕೆಗೊಳದರಿವಿನೊಳು ನಿಶ್ಚಿಂತವಾಗೆ ?

ನನ್ನಿರಿವಿನಾನಂದನಿಧಿಯಂ ಸುತ್ತಿ ರುವಹಂಪಣಿಫಣಾಸಾತ
 ಪುನಃ ಪುನಃ ಪ್ರಣಿಸಾತದಿಂದಹುದೆ ಸಂಮೋದ ಸನ್ನಿವಾತ ?

ಉಜ್ಜೀವಿಸಲು ಬಯಸಿ ಹಾತೊರೆದು ಹೊರನಿಂತು
 ಗಾನ ಆಶ್ರಯವೆರೆವ ದಿವ್ಯಸಂಮುದವೇ,
 ತನಗೆ ತಡೆಯಿಲ್ಲವೆನೆ ಕೃತಮನಶ್ಯಮಹಾರಿ
 ಸೂಭ್ರಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೊನೆಯೀವ ಬಲವೇ,
 ಕುಶಲ ಪರಿಕರ್ಮದಿಂ ಶೃಂಗಾರಗೊಂಡು ಕಲೆ
 ಬಾಡಿರುವ ಮೊಗವೆತ್ತಿ ಬೇಡುತಿಹ ವರವೇ,
 ಸುಹೃದನನಹಂವಾದಿ ಅಪ್ರಮತ್ತಂ ಸಾಧು
 ಪಾಪಿ ತಾನೆಂದೆಯೇ ಹಲುಬುತಿಹ ಪದವೇ,

ಎಂದು ನೀನೆತ್ತಲಾರಿಗೊಲಿವೆ—ಇದನರಿಯಲಳವೆ ?
 ನಿನಗೆ ಪಾತ್ರಾಪಾತ್ರದರಿವಿಲ್ಲ—ಅದಕೆ ನಾನಾಸೆಗೊಳುವೆ.

ತೊರೆ ಹಾಡುತಿರೆ ಚುಕ್ಕೆ ಸೂಜಿವೆಳಗಿಂ ಚುಚ್ಚಿ
 ಮನಕೆ ಬಗೆಬಗೆ ಭಾವಗಳ ಹಚ್ಚಿಯೊತ್ತೆ
 ಸೌಂದರ್ಯವಿಹ್ವಲಸ್ವಾಂತನೆನ್ನಾದರಿಸೆ
 ಸೆಳೆದೆಲ್ಲದೇಸೆಗಳನು ನೆಲೆದುಸಿರು ಮುತ್ತೆ
 ಅಪ್ಪ ತೇಜಗಳು ಬೆರೆದ ತಿಳಿವೊನಲನನುಕರಿಸಿ
 ನನ್ನೊಳಗು ಬಾಹ್ಯಾಂತರ್ಯಭೇದವಳಿಯೆ
 ಅರಿವರಿವುಗಳ ಹರಳಿನೊಡವೆಗಳ ಹೊಳೆಸುತ್ತ
 ಆಗಸದ ಬಾಗಿನಡಿ ಮಾಗುಟ್ಟು ಮೆರೆಯೆ

ಭೂಮಾನುಭೂತಿಯದ ಮರುಕೊಳೆಸುತಿರುವುದೀ ಶ್ರೀವಿಮಾನಂ
 ಭೂತರಂಗದಿ ಜೀವ ಪಡುವೆಲ್ಲ ಪಾಡುಗಳ ರಸಸಿಧಾನಂ.

ರೂವಾರಿ ರೂವಿಟ್ಟ ಕಲ್ಲಲ್ಲ, ಮೂರ್ತಿಯಿದು,
 ಎಂತೆಂದರಂತಾಗಬಲ್ಲ ಬಯಲಲ್ಲ,
 ಮನುಷ್ಯನಳಿಂ ಮೂಡಿದೊಲುಮೆಮಾತ್ರವಿದಲ್ಲ,
 ನ್ಯಾಯನಡೆಸುವ ನಿಷ್ಕರದ ನಿಯತಿಯಲ್ಲ.
 ಜಡದಿಂದ ಜೀವಕ್ಕೆ ಜೀವದಿಂದಾತ್ಮಕ್ಕೆ
 ಆತ್ಮದಿಂದ ರಸಪದಕೆ ಇರವನಿದ ಸೆಳೆವ
 ಜೀತನಾಯಸ್ಕಾಂತ ಜಾನಪದ ಹೃಚ್ಚಕ್ತಿ;
 ಮಾನುಷ್ಯವಿಲ್ಲಿ ಪಡೆವುದು ತನ್ನ ಬಿಡುವ.

ವಿಷಯಲಗ್ನಾನಂದವಂ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾದ ತಂತ್ರಾಲಯ
 ತೀರ್ಣಭವಯತಿಸಿದ್ಧ ಸಂಸ್ಕೃತವೇವಾಲಯ.

ತಾಂ ತೂರಿ ಬರುತಿರುವ ಮನಮನದ ಮಾಧ್ಯಮದ
 ಚಿತ್ರಚಿತ್ರಾಕೃತಿಯ ತಳೆದೇವ ಬೆಳಕೋ
 ಅವಿಭಾಜ್ಯವಾಗಿಯೂ ನೆನೆವವರ ಹಿತವರಿತು
 ರೂಪಿನುಪದೆಯ ಭೂಮೆ ಪತಿಕರಿಸ ತಳಕೋ
 ಧ್ಯಾನಗಹ್ವರಮುಖದಿ ಕಣ್ಣು ಕಪ್ಪಲುಬೀಳೆ
 ಅಂಗಾಂಗಮೊಳು ಚೆಲುವ ಹೊಳೆಸುತಿಹ ಕಳೆಯೋ
 ರೂಪಮಿದಮಾನುಷಂ ಭಾವನಮಿದಮರ್ತ್ಯಂ
 ಕಲ್ಪನೆಯಿದಾನಂದ ಕಲ್ಪನೇ ಕಲೆಯೋ !—

ಬೆಳಕಲ್ಲ ತಳಕಲ್ಲ ಕಳೆಯಲ್ಲ ಕಲೆಯಲ್ಲ—ನಷ್ಟವಹುದೂಹೆಯಿಲ್ಲ
 ಪ್ರಕೃತಿಯುಂ ಪುರುಷನಿನ ತನ್ನ ತಾಂ ಪಿರಿದಿಡುವ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿ
 ತಂತ್ರದಲ್ಲಿ.

ಸ್ಫೂರ್ಜದೂರ್ಜಸ್ವಿತೆಯ ಚೈತನ್ಯದೊಂದೆಳೆಗೆ
 ಜನ್ಮಲಯಲಯಗತಿಯೊಳುಳಿಯೇಟ ಹೊಡೆದು
 ಕಾಲ ಬಲುಹಿಂದಣದ ಅದನೆ ಆ ಜೀವನನೆ
 ಕಂಡರಿಸಿದೀ ತನುವು ಹೊಸದು ನನ್ನದಿದು ;
 ಬಗೆಬಗೆಯ ಪರಿಸರದ ವಾಸ್ತವವ್ಯಾಘಾತ-
 ದೊಳಗಿರವ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಹದುಳದೊಳು ನಡೆಸಿ
 ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೋಪಾಯವೀ ಬುದ್ಧಿ ಅಂದಿನದು
 ವರ್ತಿಸಿಹುದೆನ್ನೊಳಗೆ ತಾ ನವ್ಯವೆನಿಸಿ.

ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಸದಕೆರಗುತೀ ಸನಾತನಜೀವಮೀ ಸನಾತನ
 ಚಿತ್ತನೀತಂ
 ಪಡೆಯುತಿಹ ದಿವ್ಯಾನುಭೂತಿಯಿದು ಅನುಭೂತಮನನುಭೂತಂ.

ಜಾರುಗೆನ್ನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಸುಳಿವಾಸೆ ದಿಟ್ಟಿಗಳ
 ದಟ್ಟಸುತ ಓಲೆಮಣಿ ಮೊನೆವೆಳಗನೆಸೆಯೆ
 ಕೈಮುಗಿವ ಪ್ರಮದಿಯರ ಕಂಕಣಗಳಲುಗುತ್ತ
 ಕುಂಬಿಡುವ ಬಳುಕುನ್ನೆಗೆಚ್ಚ ರಿಕೆಯುಲಿಯೆ,
 ಅಂದಿನಿಂದಿಂದುನರಗೊಂದೆ ಏರಿಳಿತದೊಳು
 ಶ್ರೋತ್ರಪಥಕೆಳಿದು ಬಹ ವೇದಬೃಂಹಿತಕೆ
 ಮನದೆಲ್ಲ ಸದ್ವಿಡಗಿ ಮತ್ತೆಲ್ಲ ದೊರೆಯದಿಹ
 ಗಾಂಭೀರ್ಯವಳವಡಲು ಸನ್ನಿಧಿಯ ಜನಕೆ

ಆ ಧೂಪವಾದೀಪವಾತಾಳಮೇಳಗಳ ಆ ಸರ್ವಸಂಘಾತದಿ
 ಮೂಡಿಬಹ ದಿವ್ಯತೆಯೆ ದಿನದಿನವು ನಿಧಿಗೊಳುತ ಕಳಕಳೆ
 ವುದೀ ಬಿಂಬದಿ.

ನಾ ನೋಡುನೋಡುತಿಹ ನೋಟವಿದ ನಾನರಿಯೆ
 ಎಲ್ಲು ಕಾಣದ ಬೆರಗನ್ನಿಲ್ಲಿ ನಾ ಪಡುವೆ ;
 ಹೊರಜಗದ ನಿಜವಲ್ಲ ಭವದ ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲ
 ನಟನೆಯಲ್ಲಿದು, ನನ್ನಿ, ಎಂಥದಿದು ಎನುವೆ—
 ಅಲ್ಲಿ ಮೊಳೆವಾಸಭಯಕಲ್ಲೆ ಶಮನವ ಕಾಣೆ
 ಇಲ್ಲಿಗೈತಹ ಮಂದಿಯಚ್ಚರಿಯದಿರಲಿ
 ಅಲ್ಲಿಯದನೇನನೂ ಒಲ್ಲದಿಹ ನಿಸ್ಸೃಹರು
 ಇಲ್ಲಿ ತುಷ್ಟಿಯ ಪಡೆವ ಬೆರಗಿಗೇನೆನಲಿ ?

ಆವ ತುಂಬಿಹುದಿಲ್ಲಿ ಎರವವರಿಗೆರೆವಷ್ಟನೀವ
 ಮನತುಂಬುವಷ್ಟರಿವ ಎದೆತುಂಬುವಷ್ಟೊಲವ ಪಡೆಯೆ ಜೀವ ?

೨೪

ತುದಿಗಾಲಿನೊಳು ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದೆ ಚೆಲುವಿಲ್ಲ
ಹುರುಳದೇನಿಹುವೆಂದು ಬೇಲಿಯಾಚೆ
ತುದಿಗಾಲಿನೊಳೆ ತಿಳಿವು ನೆಗೆದು ಕುಸಿದೇಳುತ್ತಿದೆ
ಕೌತುಕವದೇನೆಂದು ತಡಿಕೆಯೇಚೆ
ತನ್ನ ಜಂಘೆಯ ಬಲವನುಡುಗಿ ಕೆಡೆದಿಹುದಳೆಲು
ಹರಕೆಯೊಳು ಬಾಗಿಲೆಡೆ ಬೆತ್ತಲೆಯೊಳು
ತುಡಿತುಡಿದು ಧಾವಿಸುತ ಸಂಸಾರದುಗ್ರಭಯ
ಆಸರೆಯನೆರೆವುದೀ ಕತ್ತಲೆಯೊಳು—

ಭವ್ಯಪರಿವರ್ತನವನಾಶಿಸುತ ಜಗದೆಲ್ಲ ಚಿಂತೆ
ಕವಿದಿಹುದು, ಶಿವಭೂತಿಗನುವಸ್ವ ಭೂತಗಣದಂತೆ.

೨೫

ಹುಲ್ಲರಿಯ ಬಳವಿಗೆಯ ಬಿಗಿದುಸಿರೊಳಾಲಿಸುತ
ಮೇಲೆ ಬಾಂದಳದಾಳವಳೆಯೆ ಹವಣಿಸುತ
ಶ್ವಾಸನಿಶ್ವಾಸದೊಳು ಒಳಹೊಕ್ಕು ಹೊರಬರುತ
ಲೋಮದೊಳು ರಕ್ತ ಕಣದೊಡನೆ ಪಯಣಿಸುತ
ತನ್ನ ಮೈಮೊದಲಾಗಿ ಜಗದೆಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳು
ತನಗೆ ಹೊರತಾಗಿಯೇ ಜರಗುವುದ ಕಂಡು
ಈ ದಿವ್ಯಸಂಭ್ರಮದಿ ತಾನನಾಹೂತನೆನೆ
ಇಲ್ಲಿ ತಾನಾರೆಂದು ಬಹುಖೇದಗೊಂಡು

ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ಯತೆ ತರುವ ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಕಂಪಯೊಳು ಕೊರಗುತಿರುವೆಲೆ
ಅಹಂಭಾವ,
ನಿನ್ನ ಪರಿವೆಯೆ ಇಲ್ಲದಂದದೊಳು ತೊಲಗುತಿಹುದಿಲ್ಲಲಾ
ನಿನ್ನಹೇವ !

ಹೊಂಗಳಸ ಮಿರುಗುವೆಡೆ ಮೊನೆಗೊಡುವಾಗಸದ
 ಮೊಳಕಾಲಿನೊಳು ಸರಿವ ಬಿಸಿಲಿನಂಗಳದ
 ಸದ್ದಿರದೆ ತುಟಿಬೆರಳಿನೊಳು ಸುಳಿವ ಮಾರುತದ
 ಪಾವಿತ್ರೈದೊಸಗೆಯನು ತಳೆದು ಬಹ ನೆಲದ
 ನೆನೆದೊಡನೆ ನೆರೆಗೊಳುವ ನೇತ್ರಾಂಬು ತೀರ್ಥಗಳ
 ಹೊಗೆವೊಳಗನೇರೆ ಬಹ ದಿವ್ಯಭಾವಗಳ
 ಸಿರಿಯೆಂಬ ಗುರಿಯೆಂಬ ಇಲ್ಲಿ ಉಪರತಿಯೆಂಬ
 ತುಂಬುವಾಸೆಯ ಮನೋಬುದ್ಧಿ ಮಮತೆಗಳ

ಮಂದಿರದಿ ಸಂಘಟಿಸಿತಷ್ಟಧಾಭಿನ್ನ ವಾದೀಶ್ವರಪ್ರಕೃತಿರೂಪಂ
 ಪ್ರಸ್ಫುಟಿಸಿತೀಯೆಡೆಯೆ ಸತ್ಯಶಿವಸುಂದರದ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ

ಸ್ವರೂಪಂ.

ಇನ್ನಾರುಮರಿಯದಿಹ ಅರಿಯಿಸಲುಮಾಗದಿಹ
 ಜೀವಾತ್ಮಸಂಸ್ಥೆಯಿದು, ಮಾತಿಲ್ಲ ತೆರೆಯೆ;
 ಗೀತನೃತ್ಯಾಭಿನಯ ಶಿಲ್ಪಕವಿತಾಚಿತ್ರ-
 ಗಳಿಗರಿದು ಈ ರಹಸ್ಯದ ಮುದ್ರೆಯೊಡೆಯೆ;
 ಪರಿಸರದ ಪರಿಸರದ ಪರಿಪರಿಯ ಬೆಲೆಗಳೊಳು
 ಆವ ಬೆಲೆಗೂ ತಗದೆ ಉಳಿವುದಿದು ಕೊನೆಗೆ :
 ಜಗದಾವ ವಸ್ತುವೂ ಇದರಾಸೆ ರೇಖಿಸದು
 ಜೀವಿ ಏಕಾಕಿಯವ ತಾನು ತನ್ನೊಳಗೆ.

ಗುಟ್ಟುಗುಟ್ಟಿನ ಗಂಟು ವ್ಯಕ್ತಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ; ಈ ಗುಡಿಯು
 ಮದರ ನಂಟು
 ಈ ಮಹಾಗುಟ್ಟಿನೆಡೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನೂ ಪಡೆವ ಪಾರದರ್ಶಕತೆಯನು
 ಅರಿವರಾರುಂಟು ?

೨೮

ಅನ್ನಿವರಮರಿಯದಿಹ ತನ್ನ ದ್ಯುತಿಯುಚ್ಛ್ರಾಯ
ರತ್ನದೊಳು ಕಾಣುತ್ತ ನಲಿವುದಿನಕಿರಣ
ತಾನೆಯರಿಯದ ತನ್ನ ಪ್ರಸ್ಥರಜ್ಜೀತವನು
ಕಂಪಿನಲಿ ಕಂಡು ನಲಿವುದು ನೆಲದ ಹರಣ
ತನ್ನಹಂಕಾರವನು ಶಮಿಸಿ ಮಮತೆಯ ತೊರೆದ
ಸರ್ವಮುಕ್ತನೊಳೆ ಮೆರೆವುದು ಸರ್ವಮಮತೆ
ತೋತೋರಿ ಮರೆಗೊಳುವ ಭೂತಭಾವಂಗಳೀ
ಅನೀಕೇತ ಕೇತನದಿ ಪಡೆಯುವವು ಸ್ಥಿರತೆ—

ತಾನೆಯಚ್ಚರಿಗೊಳುವ ತೇಜದೊಳು ಜ್ವಲಿಸುವುದು ಶೈವರಸ್ಯಂ
ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಶವಾದ ತೆರದೊಳಗೆ ಭಕ್ತರೊಳು ಭಗವದ್ರಹಸ್ಯಂ.

೨೯

ಡಿಂಭದೊಳು ಕಾಂಬುದೆಂದಸಮಗ್ರವಲ್ಲವಿದು
ಕುಂಭದೊಳಗಡಗಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಪವಲ್ಲ
ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಗಳ ಜೀವಾನುಕರಣದೊಳು
ಅದರಮರಭಾವಕ್ಕೆ ಮಾಲಿನ್ಯವಿಲ್ಲ ;
ಕರಣಗಮಸೌಲಭ್ಯವೀ ಮಹಾಭಾವಕೆನೆ
ಎಲ್ಲ ಜೀವಕು ಇದುವೆ ತವರಾದುದೆನ್ನೆ
ವಿವಿಧಾಕೃತಿಯ ಮೆರವ ವಿವಿಧವಿಧಿಗಳೊಳೆಸೆವ
ಡಿಂಭ ಕುಂಭಗಳಂತೆ ಪೂಜೆಗಳ ಸನ್ನೆ.

ಪೂರ್ಣದಿಂ ಪೂರ್ಣವನೆ ತೆಗೆದರೂ ಪೂರ್ಣವೇ ಉಳಿವುದೆಂದು
ಪೂರ್ಣಾನುಭೂತಿಯನು ಪಡೆದು ಪ್ರೇರೆಯೇರಿದರು ತಿಷ್ಟ
ಸಂತತಿ ಡಿಂಭದಿದಿರು ನಿಂದು.

ತಿರೆಗವಿಯೊಳವಿತಿರುವ ಲೋಹಗಳ ರತ್ನಗಳ
 ಹೊರಬೆಳಕಿಗೊಪ್ಪಿಸುವ ರಕ್ತಿಯೊಸಗೆ
 ಹೃತ್ಪ್ರಹರದೊಳಗವಿತ ಸದ್ಭಾವವುಂಜಗಳ
 ಜಾಗರದಿ ನೆರೆಯಿಸುವ ಸೂಕ್ತಿಯೊಸಗೆ
 ಮನದುಸಿರೆ ಹೊರಗುಸಿರನಾಡುವಂತೆಸಗುತಿದ
 ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕೋತ್ಸವಗಳೊಸಗೆ
 ಕರ್ಮಪ್ರವಾಹದೊಳು ತಾನೊಂದು ತೆರೆಯೆಂಬ
 ಇದೆ ಅದರ ಕಡಲೆಂಬ ಮುಡುಪಿನೊಸಗೆ

ಕರ್ಮಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ಕೈಂಕರ್ಯದೊಸಗೆಗಳ ನೆವನಾಯ್ತು
 ಗುಡಿಯ ಮೂರ್ತಿ
 ಏಕರಸದೇರುವೆಯೊಳೆಸೆಯಲೀಯೆಡೆ ಎಲ್ಲ ಜೀವರರ್ತಿ.

೩೧

ಎಲೆ ಮನವೆ, ಮುದಶೀರ್ಷ ಜ್ಞಾನತನು ಶಮಪಾದ

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಭವನಿನನ ಸಾರುತೇನೆರಿವೆ ?

ಆಸೆಭಯಶೋಭಗಳನಾಧಿಸುವೆರಿಕೆಗಳ

ಆಯ್ದಾಯ್ದ ತೋರ್ವುದರೊಳೆ ನಿನ್ನ ನಿಲವೆ ?

ಪತಿಪುತ್ರನಿತನೆಂಬ ಮಿತ್ರಬಾಂಧವನೆಂಬ

ಭವವಿತ್ತ ಫಲಕಗಳ ತಿರುವುತ್ತ ನಿಂತು

ಶೈವಕರುಣಾಂಶುಗಳ ಎಳೆಬಿಡಿಸುವೆಸಕಮೊಳು

ದಿಂಡಿನೀ ಜೀವಾತ್ಮವನೆ ಮರೆವೆಯೆಂತು ?

ಅಡಿಗೆರಗಿ ಶಮವಾಂತು ತನುವಸ್ತಿ ತಿಳಿವಾಂತು ಮುಡಿಮುಟ್ಟ

ಮುದವಗೊಂಡು

ಆ ಕರುಣೆವೆಳಗನೇ ನನ್ನೊಳಗೆ ಮಡುಗೊಳಿಸೆಯಾ ಹುರುಳ

ಕಂಡು ?

೩೨

ಅಭಯವಿನಯಗಳೆಂಬ ಪಡ ಪಂಚಮದೊಳಗೆ
ಸದ್ಗುಣಸ್ವರಮೇಳ ಮೂಡುತಿಹುದು
ಬಗೆಬಗೆಯ ಬಿರೆತದೊಳು ತಿರತಿರದ ರಂಜನೆಯ
ಧೀರಾನುಭೂತಿಗಳ ರಸವ ತಳೆದು
ಅಂಥಾತ್ಮತೀರ್ಥುಗಳ ಸಿಂಧುವೆನಲಿಸೆವುದೀ
ದೈವಸುಂದರಭಾವ ಜಾನಪದಿಕ
ಅದರುತ್ಸವಂಗಳೇ ನಮ್ಮ ಹೃದಯೋತ್ಸವಗ-
ಳದರೆಡೆಯೊಳೇ ಶಾಂತ ಭವದ ಪಥಿಕ.

ಶಿವದ ನೆಲೆಯನು ಬಲ್ಲ ವಿಪುಲಮತಿಗಳ ತಡೆದ ಧ್ಯಾನಬಿಂಬ,
ನೆನೆದೊಡನೆ ಕೊಳೆತೊಳೆದು ನಲವೆರೆದು ನಿಲ್ಲಿನ್ನ ಮನದ ತುಂಬ.

೩೩

ನಂದಿದರು ದುಸ್ಸತ್ವದಮನಸತ್ತೋನ್ನತರು
ರಾಮಕೃಷ್ಣಾದಿಗಳು ದಿವ್ಯಭೂತಿಗಳು
ಮತ್ತೆಲ್ಲ ಕಾಣದಿಹ ಬೆಲೆಗಳನು ಮಾನುಷ್ಯ-
ಜೀವಿತದಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದಭವಬಂಧುಗಳು
ಕರಣಗಳ ಪಾತ್ರಮೊಳು ರುದ್ರರಭಸದಿ ಹರಿದು
ಬಲುಕೇಡುಗಳ ಬಳೆವ ಸಂಮೋದಧುನಿಯ
ಬಾಳ ಜಡೆಯೊಳು ತಳೆದು ಪಳಗಿಸಿದ ದಾಂತರು
ಆತ್ಮಕೃಷಿಕರು ಸೇರಿದರು ಬಂದ ಮನೆಯ—

ನಂದರುಸಿರಾಡುವರು ದೇವಮಂದಿರ ಮೂರ್ತಿ ಶಿಲ್ಪಗಳೊಳು
ಸುಂದರಾಗಮಗಾನ ನಿಗಮೋದ್ಗ್ರಂಥನ ಭವ್ಯಕಲ್ಪಗಳೊಳು.

ವಿಳಿ

ಏಕಕಾಂಡದೊಳೆದ್ದು ಮೇಲೆ ಬಾನನು ತಾಗಿ
ಛಟ್ಟನಲ್ಲಿಯೆ ತನ್ನ ಕಟ್ಟ ಕಳೆದ ಬಗೆ
ಆಡುತಿಹ ಗರಿಗಳನು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಹರಹುತ್ತ
ಸಿಂತ ತೆಂಗಿನ ಮೇಲೆ ಹರಿವುದೆನ್ನ ಬಗೆ
ನಡುವೆ ಗುಡಿಗೋಪುರದೊಲೆಸುವ ಮಾಮರದೆಲೆಯ
ತುರುಗಲೊಳು ತಂಗುವುದು ತವರ ಕಂಡಂತೆ
ಗಗನದಮೃತದ ಪೊಲೆಯ ಸೀಪುವೆಲೆಗಳ ನಡುವೆ
ಮುದದ ಹನಿಯಾರಿಸುತ ತೇಮಗೊಳುವಂತೆ—

ನುಡಿಗೆ ಬಾರದ ಚೆಲುವಿನೊಳಸೊಗದ ಸಂಗಮನ ಬಿತ್ತರಿ
ಸುತಿದೆ ವೇಣುಗಾನಲಹರೀ
ದೈವಚಿಂತಾಸಕ್ತಮಾದೆನ್ನ ಹೃದಯದೊಳು ಹೊಮ್ಮಲಂತಃ
ಶರ್ಮಲಹರಿಲಹರೀ.

ಜೇತನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಚಿದ್ಭೂತಿಯೇ, ನಲವೆ.
 ನಿನ್ನ ಹಸಿರಾರುವುದು ನುಡಿತೇರು ಹರಿಯೆ
 ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನೀ, ದಿನಬಳಕೆ ನುಣ್ಣು ಮಾತಿದು ತೋರ
 ಅರಿದಿದಕೆ ನಲುಗಿಸದೆ ನಿನ್ನ ಹಿಡಿಯೆ.
 ಇದನರಿತೆ ಪೂರ್ಣಕಲಶಕೂರ್ಚಾಂಕುರಭೇರ
 ಮುದ್ರಾದಿ ತಂತ್ರಗಳ ಸಂಕೇತದಿ
 ಕಟ್ಟುವರ್ಥದ ಪಾಶವುಡುಗುತಿಹ ಮಂತ್ರಗಳ
 ನೆರವ ಕೋರುವನು ಆತ್ಮಪ್ರವಾದಿ.

ಹಾ ನಲವೆ, ನಿನ್ನ ತಡೆದಿಡಲೆನ್ನ ನಾಗರದೊಳಿಲ್ಲ ಜಾಗ
 ಕಂಡ ಜಡಜಂಗಮಕೆ ಕೈಯ ಜೋಡಿಸುವುವೇ ಕುಶಲವೀಗ.

೩೬

ಸಂಸ್ಕೃಷ್ಟ ದೇವಾಂಶುಸಿಕ್ತರೀ ಭಕ್ತಜನ
ಆತ್ಮಸಂದರ್ಶನೋತ್ಸೃಷ್ಟಭವರು
ಮನದ ಮಾಗಿಯ ಕಳೆದ ಚಿದ್ವಸಂತೋತ್ಸವರು
ಮುದದ ತುಂತುರನು ಸಿಂಪಿಸುತ ನಡೆವರು.
ಕಣ್ಣಿಗಳವಡುವೆಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳು ಮೆರಸುವೊಲು
ತಮ್ಮ ಹೊಳೆಸುವ ರವಿಯ ತೇಜದಲೆಯ
ಗವಿಯುಳಿದ ಹೊಸಲಿನಂತಿವರನಗೆ ಹೊಳೆಸುವರು
ಗುಡಿಯೆಲ್ಲಿಯನು ಕಳೆದ ದೇವಕಳೆಯ—

ಪ್ರೇಮನೈರ್ಮಲ್ಯ ನಮ್ರತಾಸಂಶೋಷಸಂಭೂಷಿತಮಿದು
ಜೀವಾತ್ಮಸಂದೋಹ ; ಅಜಮನಸ್ಸಂಜಾತರಾದಿಮರ ತೆರ
ವೆಸೆವುದು.

ತುಂಬುಪೆರೆಯನು ಕಂಡು ಕಡಲುಬ್ಬಿ ಹರಿವಂತೆ
 ದೇಗುಲದೊಳುಬ್ಬುವಿ ಜನನ ಕಂಡು
 ಉಬ್ಬುವುದು ನನ್ನ ಮನ ಮತ್ತೆಲ್ಲ ತಾಳದಿರು—
 ವುಬ್ಬಿನೊಳು ಹಬ್ಬುಗೆಯ ರಸವ ಕೊಂಡು
 ದಿವ್ಯನೀಲದ್ವೈತಿಯ ಹನಿಯನುಣಿಸುವ ಹೀರ—
 ಮಕುಟವೆಳೆನಗೆಯ ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಯ
 ಕಂಡು ತರ್ಕದ ಬಿಗುಹ ಕಳೆದೆನ್ನ ಹೃದಯವಿದು
 ಅರಳುವುದು ತಳೆದು ನೂತನದರ್ಶಿಯ.

ಕಣಿ ಗಾಗಿಹುದೆನಗೆ ಆತ್ಮವೇ ವಿಷಯವೆಡೆ ತೊಳಗುವಂತೆ
 ರಹಸ್ಯರಸಚಿಂತನವೆ ಬಾಹ್ಯದೊಳಗೀಶರದಿ ಮೊಳಗುವಂತೆ.

೩೮

ಭವದ ಗರಳವ ಗುಡಿಯ ಶಿತಿಕಂಠದೊಳು ಶಮಿಸಿ
ನನಜಾತಚಿತ್ತದೊಳು ಜೀವ ರಮಿಸೆ
ತೊಳೆದ ಮುಕ್ತಾಫಲದ ಕಾಂತಿವೆತ್ತಾತ್ಮವಿದು
ಹೊರಗಲೆವ ನಲವಿಡುಸಿರಾಡಿ ಜ್ವಲಿಸೆ
ಹೊಗುಹೊಗುತ ಹೊರಬರುವ ಮಾನುಷ್ಯವಾಹಿನಿಯ
ಕಶ್ಲೋಲಲೀಲೆಯೊಳು ದಿಷ್ಟಿಸಲಿಸಿ
ಶಂಖಜಾಗಟೆದನಿಯ ಕೈವಾರದೊಳು ನಾಮ—
ದುಗ್ಧಡ್ಡೆಯಿರಿವಿನೇರುವೆಯಾಲಿಸಿ

ಮಂದಿರಪ್ರಾಕಾರಸೋಪಾನದೊಳು ಕುಳಿತು ಪಡುವ ಬಿಡುವಿನ
ಸೊಗಕು ಮಿಗಲ ಕಾಣೆ
ವಿಷಯಾತ್ಮಸಂಬಂಧರಸದ ವ್ಯವಹಾರದೊಳು ಸಫಲವೀ
ದೇಗುಲದ ಶೇಷದೇಣಿ.

೨೯

ಜಡಜಡವನೆಳದಾಡಿ ಮನಮನವ ತಾಗಿಸುತ
ಕರ್ಮಮೊಡ್ಡಿ ನೋಳಹವ ನೂನೂಗುತಿರುವ
ಜೀಯ ನಿಮ್ಮ ಹಸಾದರೆಂಬರುರವಜೊಳಗೆ
ಸಾಗುವರಸರ ವಿಭವದುತ್ಸವದ ತೆರವ
ಕಂಡು ಕುಶಲವ ಪಡದ ಕಂಗಳಿವು ಹೊಂಗುವುವು
ತುರಿಯೋಪಾಂತ್ಯವೊಳು ವಿಪರಿಸುತಲಿರುವ
ಯಾತ್ರಿಕರ ಕಾಣುತ್ತ,-ಹಗುರಾದ ಜೀವವಿದ
ರಪಪದಕೆ ಎತ್ತತ್ತಿ ಆತುಕೊಳುತಿರುವ.

ಕುಡಿಕಡಿಯೆ ಉಸಿರಾಡಿ ಉಂಡುಟ್ಟು ನಾನೆಂದು ನಿಂತ
ಸಾಹಸದ ಸಲ್ಲೆ
ವೇಗುಲದ ನೆವದೊಳಗೆ ದಿವ್ಯತೆಗೆ ಬವಣೆಗೊಳುವಂಥ ಮನುಜರ
ಕಾಂಬ ನಲ್ಲೆ.

ಸಿಡಿಲ ಪಳಗಿಸುವರಿವು, ರವಿಯ ಸೆರೆಹಿಡಿದಿವರಿವು
 ಸಾಗರದ ತಳಮಗುಚಿ ಸೂರೆಗೈವರಿವು
 ಬಾಸ ಜಾಲಾಡುತ್ತ ತಾರೆಗಳನಳಿವರಿವು
 ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತ್ಮಿಸೂಕ್ಷ್ಮವನು ಬಯಲುಗೈವರಿವು
 ವಸ್ತುಗಳೊಳವಿತಿರುವ ವೆಳೆತಗಳ ಹವಣಿರು
 ಸೊಗಕೆ ನವಸಂಘಾತಗಳ ನಿಲಿಸುವರಿವು—
 ಇದನು ಕಿತ್ತ ದನೆಸೆದು ದುರ್ದಮ್ಯ ಪುನಶ್ಚೆಯೊಳು
 ಅಂಗಳದೊಳಾಡುವಿದ ಸೋಡುತಿದಿ ಇರವು !

ಎಲ್ಲ ವಿಕೃತಿಯ ತಳದ ಸತ್ವದೀ ವಾತ್ಸಲ್ಯದೃಷ್ಟಿಯನು
 ರೂಪಿಸುವೊಲು
 ಸಿರಿಯೊಡನೆ ಸಿರಿಯನುತ್ಸವದಿ ನಿಂತಿಹನು ಕಡುಸವಿಯ
 ಮೆಲನಗೆಯೊಳು.

ಉಗ್ರನೊಳಗುಗ್ರನ ಶಾಂತನೊಳು ಶಾಂತನ
 ಉದಾಸೀನನೊಳುದಾಸೀನನನ್ನು
 ಒಲಿವವರೊಳಿತ್ತು ವನ ಹಗೆವವರೊಳಿಳಿಸುವನ
 ಇಂತೆಲ್ಲಪರಿಯೊಳೂ ಕಾಂಬನನ್ನು
 ಅದು ಅವನು ಅವಳೆಂಬ ಬಗೆಬಗೆಯ ನೆಲೆಯೊಳಗೆ
 ಸೊಗದುಕ್ಕಗಳ ನನಗೆ ತೋರುತಿಹನ
 ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸೆ ಬಿರಗ ತರುವವನ ಎಂತು ನಾ
 ಮರೆವೆ ಸಕಲಾಂತಸ್ಥವಿಪುಲಮುಖನ ?-

ಅವಗೆ ನಾನೀ ಮೂಲೆಯೊಳಗಾದೆ ಭವಲೀಲೆಯುದ್ವೀಕ್ಷಣಗವಾಕ್ಷೆ
 ಎನ್ನಹಂಕೃತಿಪದದೊಳಿದನೆಲ್ಲ ನಿರುಕಿಸುತ ಬಿನದಗೊಳೆ ಸರ್ವಪಕ್ಷ.

೪೨

ಜಗದೆಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳ ಕರ್ಮರಸ ಪಾದಪಂ

ಜೀವವಿದು ಮರ್ಮರಿಸುವುಲಿಯೆಲೆಯೊಳು

ಆ ಬೆಳಕೆನುಸಿರಾಡಿ ಮೂಲಸತ್ವದ ಹೊಗಳ

ತಳೆದು ಕಂಪಿಸುತಿಹುದು ಸಡಗರದೊಳು.

ಹರಣವೆ ಹಸಾದವೆನೆ ವಿಶ್ವ ಶಿವಸದವೆನ್ನೆ

ನಲವೆಲ್ಲೆಗೆಡೆಸಿಹುದು ನಡುಗಡ್ಡೆಯ ;

ಎಲ್ಲ ತಿಳಿವನು ಕಳೆದು ನಗ್ನವಾಯ್ತೆ ಚ್ಚರಿಕೆ,

ಗಳಹುತಿಹೆನಳಿದು ಬಲ್ಲರ ಸಡ್ಡೆಯ

ಮೊರೆವ ಸೊದೆಯಲೆಗಡಲ ನಂಜಿನೊಳು ಪವಡಿಸಿಹನ

ಕವಿದು ಬಹ ಮುದದ ನಡುವಣ ಚಿತ್ತದೊಳಗಿಡುತಲವನ.

೪೩

ಹಸಿರಿನೇರುವೆ ಹಗಲ ಬೆಳಕಿನೊಳು ಬೆರೆದಂತೆ
ಸಂಜೆಮುಗಲಿನ ಮಳೆಯೊಳೊಲಗಿಸುವಂತೆ
ಭೀಷ್ಮ ಜಲಪಾತದೊಳು ಸ್ಥಿರಚಂಚಲೇಂದ್ರಧನು
ಎಸೆವ ಪರಿ ಭವದ ಮೇಲಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ
ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದಿ ಬೆಳಕ ತಡೆದಿಡುವ ಹೂ ಮರಗ-
ಳಲುಗಿನೊಳು ಬಂದು ಸಾರಿದನೆನ್ನವಂತೆ
ಮಲೆಯ ಘನಮೌನದೊಳು ಕನಸಾಂತು ಸಿಂದಂತೆ
ಕೆಂದಳಿರ ಹೊಳಹಿನೊಳು ಉಯ್ಯಲಿಡುವಂತೆ,—

ನನ್ನರಿವಿನಿ ಮನೆಯೊಳಂಜಯಡಗಿರುವಂಥ ಮುದದಾಪ್ತಗೆ
ಸನ್ನೆಗೈವನು ಹೊರಗೆ ಚಿಲುವುದೊರೆ ಬಳೆಯ ಸಾರೆಂಬ ಪರಿಗೆ.

೪೪

ಇದು ಇನಿತೆ ಎಂಬಂತೆ ಕೊರೆಯಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ
ಕಾಣುವನಿತೇ ಪೂರ್ಣವೆಂಬ ತೆರದಿ
ನೆಲದುಜ್ಜಿನಿ ಮಲೆಯ ತಲೆಯ ಗುಡಿ ಮೊನೆಯಿಂದ-
ನೆಲವ ಕವಿವಿ ಬಾನ ನೀಲಿಮೆಯ ತಲದಿ
ಸೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲವ ತುಂಬಿ ಹಸರಿಸುವ ನಿಸ್ಸೀಮ
ಸದ್ಭಾವಕೇಂದ್ರದೊಳು ವಿಶ್ರಾಂತನಂತೆ
ಎಲ್ಲ ಬೆಲೆಗಳನಳಿದು ಸರ್ವಸಮವಾಯದೊಳು
ಪ್ರಸ್ಫುರಿಸುತಿರುವಿರವಿನೆದೆಮಿಡಿತದಂತೆ
ನಾಸಿಹೆನು ಇಹೆನೆಂಬ ನಿರ್ವಿಷಯದರಿವಿನೊಳು ಏಕನಾಗಿ
ಸರ್ವತಶ್ಚ ಕ್ಷುವೆನಿ ಸರ್ವತಃ ಶ್ರೋತ್ರನೆನಿ ಮೂಕನಾಗಿ.

೪೫

ಮರದೊಳಿಂತೋ ಅಂತೆ ತುಂಬೊಲುಮೆ ಸಂತನೆಡೆ

ನಿಶ್ಯಂಕೆಯೊಳು ನೆರೆವ ಹಕ್ಕಿಗಳ ತೆರದಿ

ನಿಸ್ತಬ್ಧನೆನ್ನೆಡೆಗೆ ಬಹ ಭೀರುಭಾವಗಳ

ಕೆಳೆಯ ನೋನೋಡೆಂದು ಸರಸ ಕೌತುಕದಿ

ನುಡಿಬೆರಳ ನೇವರಿಕೆಗಳನಡುವ ಹಲಕೆಲವ-

ನಾದರಿಸಿ ತೋರುತಿಹೆ ವೃತ್ತ ವೃತ್ತದೊಳು

ಜೀವ ಜೀವದ ನಡುವೆ ಹರಿವೆನ್ನ ಜೀವವಿದು

ಪಡೆಯುತಿಹ ನಿರ್ವೃತ್ತಿಯ ಚಿತ್ರಚಿತ್ರದೊಳು

ಹಿರಿಗಾಳಿ ಹೆಗ್ಗಡಲು ಬಯಲು ಸೆಲ ಬೆಂಕಿಗಳಿಗೊಳಗ ನೀಡುವ

ದಿವ್ಯದೇವಕುಲದಿ

ದೀಪ್ತಚಿತ್ತವ ಹೊಗುವ ವಿವಿಧಾನುಭೂತಿಗಳ ಕಾಂತಿಯೊಳು

ನನ್ನೊಳಗ ಮೆರೆಯಿಸುವ ಭರದಿ.

೪೬

ಸುಪ್ತಿಯೊಳು ಭವವಿಲ್ಲ ಸ್ವಪ್ನದೊಳು ಋತವಿಲ್ಲ

ಜಾಗರದಿ ಋತಜುಷ್ಟ ಭವವೇಳ್ವುದು

ಜಾಗರದಿ ರಸದತ್ತ ಕುಡಿವರಿನ ಭವದೊಳಗೆ

ಹಿಂಜರಿದು ಋತ ಸತ್ಯಕೆಡೆಗೊಡುವುದು

ಭಾವಾವಲಂಬಿಯೇ ಸತ್ಯವೆಂಬಿಹದ ಬೆಲೆ

ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಲೋಕಗಳಿಗದು ವೆ ತಲವು

ಇಂದ್ರಾಗ್ನಿವರುಣರನು ದೇವರನು ಹೊರೆವುದದು

ಅದರಿನಪ್ಪುದು ನರಗೆ ಚೆಲುವಿನರಿವು

ಸತ್ಯ ರಸದುಪನಗರ, ಎವೆಯಿಲ್ಲ ಕಳೆಗಲೂ ಹೊಳೆವವಲ್ಲಿ

ರಸಪದದೊಳೋ ಬರಿಯ ನಲವಿಹುದು ತುಂಬಿನೊಳು ಸತ್ಯವನೆ

ಚೆಲ್ಲಿ.

೪೭

“ಜೆಲುವನಾರಾಯಣಾ ಎಂಬುವು ಕಿವಿಪೋಕೆ
ಮಳಮಳನೆ ಕಣ್ಣ ಹನಿಯುದುರುವುದು” ಎಂದ
ಸತ್ಯಬೋಕನಿವಾಸಿ ರಸಕಾತರಂ ಮೌನಿ
ನನ್ನ ನುತ್ತರಿಸಲಿ ಭಾವಗಳ ತಂದ.
‘ಹರಿ’ ಎನ್ನೆ ಗರಿಕೆದರಿ ರೆಕ್ಕೆಹರಡುವ ಸಂತ—
ಚಿತ್ತ ದನುಕರಣೆಯೊಳು ಹಂಸಗತಿಗೆರೆದು
ದುರ್ಬಲಸ್ವಾಂತವಿದು ವೇವಕುಲನೀಡದೊಳು

ಚಡಪಡಿಸುತಿದೆ ತನ್ನ ಎಳಮೆಯನೆ ಮರೆದು;
ಕಾನುಭಯಬೋಭಾದಿ ಧೀವರರು ಹೊಂಚಿರಲು ಆತ್ಮದಾಮಿಷಕೆ
ಕೆಳಗೆ
ಕರುಣಿಸದೆ ನೋಡುತಿದೆ ಸಾಧುತತಿ ನಸುನಗೆಯ ನೋಟಮೊಳೆ
ಕುದುರಿಸುತ್ತ ನಿರ್ಭಯವನೊಳಗೆ.

೪೮

ಕಡಲಿನಾವಿಯನೆತ್ತಿ ತಿರೆಗದನು ಮರೆಮಾಡಿ

ಮುಗಿಲ ಮೇಲೆಯೆ ಬೆಳಗುವಿನತೇಜದಂತೆ

ಭವಕವಿದ ದುರ್ದಿನದೊಳದರ ಮೇಲಾಡುತ್ತಿದ

ರಸದ ತೇಜಕೆ ಜೀವ ಹಂಬಲಿಪುದಂತೆ.

ಆ ಮುಗಿಲ ಬಿಡಿಸುತಾ ಕಿರಣಗಳಿಗಳೆಸೋಂಕ

ತಂದು ಕತ್ತಲ ಕಳೆವ ಶುಭಕಲ್ಪಗಳನು

ಸುಂದರಾಗಮಕಲಿತ ಪೇವೋತ್ಸವಂಗಳನು

ಸರಸಸಜ್ಜ ನಗೋಷ್ಠಿ ಸಲ್ಲಾಪಗಳನು

ಆದರಿಸದೀ ನೆಲದ ಮನದ ಭವದುಲ್ಬಣಕೆ ಮರುಗಿ

ಶುಷ್ಕಲಿನನಾಗಿ

ಸಂತಾತ್ಮವೈಭವದ ಮಲೆಗುಡಿಯ ನೆನೆದಿಂತು ಸಂಹೃಷ್ಟನಾದೆನ್ನೆ

ಕೊರಗ ನೀಗಿ.

೪೯

ಎಳೆತನದಿನಿಂದುವರೆಗೀ ಜಗದ ಬೆರಗ ನಾ—

ನಳಿಯದಂತಿರಿಸಿಹವು ವಸ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿ
ಅಲ್ಪವಿವು ಸಾಮಾನ್ಯವೆನೆ ಪ್ರಕಟಗೈಯುತ್ತ
ತಮ್ಮತುಲ ಸುಖದುಃಖವೀವ ಶಕ್ತಿ.

ತನಗೆ ತನ್ನ ರಿವಷ್ಟೆ ; ಮಿಕ್ಕುದರ ತಿಳಿವೆಲ್ಲ
ಭ್ರಮೆಯೆನಿಸುವೀ ತೋರ್ಕೆಯರಿವರಾರು ?
ನೆಚ್ಚಿದರ ವಂಚಿಸುವ ವಿಷಯಗಳ ಸಂಚಿನೊಳು
ಮುದದ ಹದುಳವ ಭವದಿ ಸಡೆವರಾರು ?

ಅದರಿನರಸುವರತ್ತಿ ಋದ್ಧ ಸತ್ವರು ಸ್ವಯಂಜ್ಯೋತಿಷ್ವದ
ನಿರ್ಬಲರಿಗೆಮಗಾಯಿತವರ ಕರುಣೆಯೊಳಿಂಥ ದೇವಮಂದಿರ
ಶಿಲ್ಪಕಲ್ಪದ ಹದ.

ಮೈಯಾಸರೆಯ ಜೀವ ಗಳಿಗೆಯಿರವಿನವೆನ್ನೆ
 ಅರಿಷಟ್ಕೃತಂತ್ರದಿಂ ನಿತ್ಯತೆಯನು
 ಗೆಲುವುದದು ಜನಿಜನಿಸಿ ಜಡದೊಡನೆ ಸೆಣಸುತ್ತ
 ಪ್ರಭುವೆನಿಸಿ ಇಚ್ಛೆಗಳವಡಿಸಿ ಅದನು.
 ಜೀವದಾಸರೆ ಚಿತ್ತ; ಅದರೊಡನೆಯಳಿವುಳಿವು;
 ದಿವ್ಯಾನುಭೂತಿಗೂ ಮೂಡು ಮುಳುಗು;
 ಯಮನಿಯಮಧ್ಯಾನಾದಿ ತಂತ್ರದಿಂ ತನ್ನಳಿವ
 ಸಾಧಿಸುವುದಾತ್ಮವೂ ಜೀವದೊಳಗೂ.

ಧೀಮಂತರುದ್ಧೀಪ್ತ ಚಿತ್ತ ದುಳಿವನು ಮೆರೆವ ನಾರಣನ
 ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷ
 ಅವ ರಸಪದಪಥಿಕನಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಕೊನರಿಸದು ತಾತ್ಪರ್ಯವಕ್ಷ?

ಆ ಕರುಣೆಯೆಳನಗೆಯ ಕಡೆನೋಟಮೊಂದು ಕಳೆ
 ಮನಕಿತ್ತ ಸದ್ಭಾವ ಸಂದೀಪ್ತಿಯೊಳಗೆ
 ನನ್ನೊಳಗು ಮೊರಗು ನಾ ಗುಡಿಬಳಸಿನೊಳಗಲೆದ
 ಚರಿತಾರ್ಥವೆಡೆಗೊಂಡಿತ್ತೀ ಕಬ್ಬಮೊಳಗೆ.
 ಜೀವ ಮಾನುಷ್ಯಮೊಳು ಪಡೆನಮಿತ ಭಾವಗಳ
 ಪಾರಮ್ಯವಿಲ್ಲೆಂಬ ಭೂಮಾನುಭೂತಿ
 ಮಿತಸತ್ಯಸಂಜನ್ಯ ರೂಪಸಂಕೇತಗಳ
 ಸೂಕ್ತಿ ಸಂಗೀತದೀ ವೇಗುಲದ ರೀತಿ

ಜೀವವಿದು ಆತ್ಮದೂಷರವಾಗದಂತಿಡುವ ರಸದ ಚಿಲುಮೆ
 ಜಡರ ಚಿತ್ತವ ಮುದದ ಮೊನೆಗೇರಿಸಲು ಬಗೆದ ಸಿದ್ಧರೊಲುಮೆ.

ಸರ್ವಕರಣದಿ ನಿಂತು ತಾಮಸೀ ವೃತ್ತಿಯನು
 ಪರಿಶಮಿಸಲಿಷ್ಟದೈವ
 ಎಲ್ಲರಿವೊಳವನಿರವ ಕೀರ್ತಿಸುವ ತೆರಮೊಳಗೆ
 ಮೆರೆಯೆ ಸದ್ಭಾವ.

ಆಸುರಕಾಸುರವೆನ್ನುತ
 ಹೇಸದೆ ಕೊಂಡುಗ್ರರೂಪವಂ ಬಳಿಕೀ ಯೋ-
 ಗಾಸನದೊಳಗದ ಶಮಿಸುವ,
 ಭಾಸುರ ನರಸಿಂಹನೆಮಗೆ ಮಂಗಳನಕ್ಕೆ.

ಅರಿಷಟ್ಟಂ ಬೆದರುವ ವೋಲ್
 ಅರಿಶಂಖಗಧಾಯುಧಂಗಳಂ ಮೆರೆಯಿಸುತಂ
 ಅರಿತರ್ಗೇಭಯ ? ಸರ್ವಂ
 ಹರಿಮಯವೆಂದಭಯವೀನ ನಾರಣ ಶರಣಂ.

ಧ್ಯಾನ

ನಮೋಸ್ತುತಂತಾಯ ಸಹಸ್ರಮೂರ್ತಯೇ
ಸಹಸ್ರಪಾದಾಕ್ಷಿ ಶಿರೋರುಬಾಹವೇ
ಸಹಸ್ರನಾಮ್ನೇ ಪುರುಷಾಯ ಶಾಶ್ವತೇ
ಸಹಸ್ರಕೋಟಿಯುಗಧಾರಿಣೇ ನಮಃ

ಕಾವ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಚಿತ್ರಗಳು :

ಆರು ಹಂಸಗಳು—ಗ್ರಿಮ್ ಸೋದರರು	....	೦	೮	೦	
ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು—ಎಸ್. ಜಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿ	....	೨	೪	೦	
ಇಂದ್ರವಜ್ರ—ಡಿ. ವಿ. ಜಿ.	....	೦	೧೪	೦	
ಈಸೋಪನ ನೀತಿ ಕಥೆಗಳು (ಸಚಿತ್ರ)—ಆನಂದ	....	೨	೮	೦	
ಗೌರಿಯ ಮದುವೆ (ಕಿರುಕಾದಂಬರಿ)—ಸಿ. ಕೃಷ್ಣ	....	೧	೪	೦	
ಚಂದ್ರನನ್ನು ತಂದರು—ಗ್ರಿಮ್ ಸೋದರರು	....	೦	೮	೦	
ಧ್ವಜರಕ್ಷಣೆ—ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್	....	೧	೪	೦	
ನಿರಾಶ್ರಿತೆ—ಎಚ್. ವಿ. ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ	....	೧	೧೨	೦	
ನೀತಿ ಚಿಂತಾಮಣಿ: ಭಾಗ ೧—ಎಂ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ	....	೦	೧೪	೦	
ನೀತಿ ಚಿಂತಾಮಣಿ: ಭಾಗ ೨—	,,	....	೦	೧೦	೦
ನೀತಿ ಚಿಂತಾಮಣಿ: ಭಾಗ ೩—	,,	....	೦	೧೪	೦
ನೀತಿ ಚಿಂತಾಮಣಿ: ಭಾಗಗಳು ೧, ೨, ೩ (ಬಿಳಿಯ ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿ)	....	೩	೨	೦	
ಪಠಾಕ್ಷಿ—ಹೊಯಿಸಳ	....	೧	೪	೦	
ಪುಟ್ಟರಸು—ಹೊಯಿಸಳ	....	೧	೦	೦	
ಪೋಲಿ—ಹೊಯಿಸಳ	....	೦	೮	೦	
ಬೆಕ್ಕೋಜಿ—ಡಿ. ವಿ. ಜಿ.	....	೦	೮	೦	
ಚಿತ್ತರ ಕರಿಯ—ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಐಯ್ಯಂಗಾರ್	೨	೪	೦		

ಕಾವ್ಯಾಲಯ : : ಪ್ರಕಾಶಕರು : : ಮೈಸೂರು

ಭೂಗರ್ಭಯಾತ್ರೆ—ಅನು : ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ	೧	೦೨	೦
ಮಲೆನಾಡಿನ ಚಿತ್ರಗಳು—ಕುವೆಂಪು	....	೧	೧೨
ಮಾಡಿದ್ದು ಣ್ಣೋ ಮಹಾರಾಯ (ಕಾದಂಬರಿ)			
ಎಂ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ	....	೩	೦
ಮುಗುಡೆಯರ ಪತ್ರಗಳು, ನನ್ನ ಅಪ್ಪರೆ—ಸಿ ಕೃಷ್ಣ	....	೨	೪
ರಥಸಪ್ತಮಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಚಿತ್ರಗಳು—ಪು. ತಿ. ನ.	....	೧	೪
ರಾಮಾಚಾರಿಯ ನೆನಪು—ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್	....	೧	೪
ಶಿವರಾತ್ರಿ—ಗೊರೂರು ರಾಮಿಸ್ವಾಮಿ ಐಯಂಗಾರ್	....	೨	೪
ಶ್ರೀಪತಿಯ ಕಥೆಗಳು—ಶ್ರೀಪತಿ	....	೨	೪
ಹವಳದ ದ್ವೀಪ—ಅನು : ಎ. ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್	....	೧	೪
ಹೂವಿನ ಹಾಗಿಗೆ—ಹೊಯಿಸಳ	....	೧	೪
ಸುಮತಿ ಮದನ ಕುಮಾರರ ಚರಿತ್ರೆ—ಎಂ. ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ	....	೩	೪

ನಾಟಕಗಳು :

ಅಹಲ್ಯೆ (ಗೀತನಾಟಕ)—ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್	....	೨	೪	೦
ಅಷಾಢಭೂತಿ—ಎ. ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್	....	೧	೦	೦
ಗೋಕುಲ ನಿರ್ಗಮನ (ಗೀತ ರೂಪಕ)—ಪು. ತಿ. ನ.	....	೧	೦	೦
ನನ್ನ ಗೋಪಾಲ (ಮಕ್ಕಳ ನಾಟಕ)—ಕುವೆಂಪು	....	೧	೮	೦
ಬಿರುಗಾಳಿ—ಕುವೆಂಪು	....	೧	೮	೦
ಯಮನ ಸೋಲು ; ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ಭಾಗ್ಯ—ಕುವೆಂಪು	....	೧	೦	೦
ರಾಕ್ಷಸನ ಮುದ್ರಿಕೆ—ತಿ. ನಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ	....			
ವಿಕಟಕವಿ ವಿಜಯ (ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಹಸನ)—ಪು. ತಿ. ನ.	....	೨	೪	೦
ಶಬರಿ—ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್	....	೦	೮	೦
ಶುದ್ರತಪಸ್ವಿ ಮತ್ತು ಬಲಿದಾನ	....	೧	೪	೦

ಪ್ರಬಂಧಗಳು, ಭಾಷಣಗಳು, ಗದ್ಯಲೇಖನಗಳು :

ಈಚಲುಮರದ ಕೆಳಗೆ—ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್	....	೧	೧೨	೦
ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ : ಭಾಗ ೧—ಶ್ರೀ	....	೩	೦	೦

ಕಾವ್ಯಾಲಯ : : ಪ್ರಕಾಶಕರು : : ಮೈಸೂರು

ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ: ಭಾಗ ೨-ಶ್ರೀ	....	೧	೧೨	೦
ಕಾವ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷೆ—ತೀ. ನಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ	....	೨	೦	೦
ಗಾನಕಲೆ—ರಾ. ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ	....	೧	೮	೦
ತಪೋನಂದನ—ಕುವೆಂಪು	....	೧	೧೨	೦
ಬಾಪೂಜಿಗೆ ಬಾಷ್ಪಾಂಜಲಿ--- ಕುವೆಂಪು	..	೦	೮	೦
ಭಾರತ ದರ್ಶನ : ಭಾಗ ೧-ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು	...	೫	೦	೦
ಆರೈಕೀರ್ತಿ-೧. ಚ. ವಾಸುದೇವಯ್ಯ	..	೨	೪	೦
ಭಕ್ತಪತಿ ಶಿವಾಜಿ—ಚ. ವಾಸುದೇವಯ್ಯ	....	೨	೮	೦
ಭೀಷ್ಮಚರಿತೆ—ಚ. ವಾಸುದೇವಯ್ಯ	....	೩	೪	೦
ಶ್ರೀ ರಾಮಾಶ್ವಮೇಧಂ—ಮುದ್ದಣ	....	೩	೪	೦
ಭಾರತ ದರ್ಶನ : -ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು	....	೧೧	೦	೦
ಶೈಲಿ : ಭಾಗ ೧ (ಶೈಲಿಯ ಸ್ವರೂಪ; ಸಂಪನ ಶೈಲಿ; ರನ್ನನ ಶೈಲಿ; ರಾಘವಾಂಕನ ಶೈಲಿ; ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಶೈಲಿ)				
--- ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ		೨	೮	೦
ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ—ಕುವೆಂಪು	....	೩	೧೨	೦
ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಜೀವನಕಲೆ—ರಾ. ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ		೨	೪	೦
ಸಾಹಿತ್ಯ ರಕ್ತಿ—ಡಿ. ವಿ. ಜಿ.	....	೨	೪	೦
ಹಗಲುಗನಸುಗಳು—ಎ. ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್	....	೧	೪	೦
ಹಳ್ಳಿಯ ಬಾಳು—ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಐಯಂಗಾರ್		೨	೪	೦

ಕವಿತೆ :

ಅನ್ತಃಪುರಗೀತೆ—ಡಿ. ವಿ. ಜಿ.	....	೩	೮	೦
ಉಮರನ ಒಸಗೆ—ಡಿ.ವಿ.ಜಿ.	....	೧	೧೨	೦
ಉಯ್ಯಾಲೆ—ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ	....	೧	೧೨	೦
ಕಟ್ಟುವೆವು ನಾವು—ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ	....	೧	೪	೦
ಕಥನ ಕವನಗಳು—ಕುವೆಂಪು	....	೧	೮	೦
ಕನ್ನಡ ಋತುಸಂಹಾರ—ಎಸ್.ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟ	....	೦	೧೨	೦

ಕಾವ್ಯಾಲಯ :: ಪ್ರಕಾಶಕರು :: ಮೈಸೂರು

ಕನ್ನಡ ಮೇಳು ಸಂದೇಶ—ಕುಕ್ಕೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿ	೦	೧೦	೦
ಕಿಂಕಣಿ (ವಚನ ಕವನಗಳು) — ಕುವೆಂಪು	೧	೪	೦
ಕೃತ್ತಿಕೆ (ಸಾನೆಟ್‌ಗಳು) — ಕುವೆಂಪು	೧	೪	೦
ಗದಾಯುದ್ಧ ಸಂಗ್ರಹಂ (ರನ್ನ) — ಸಂ: ತೀ. ನಂ. ಶ್ರೀ.	೩	೪	೦
ಚಟಾಕಿ (ಮಕ್ಕಳ ಪದ್ಯಗಳು) — ಎಲ್. ಗುಂಡಪ್ಪ	೦	೮	೦
ಜೇನಾಗುವಾ ! (ಪ್ರೇಮಗೀತೆಗಳು) — ಕುವೆಂಪು ...	೧	೪	೦
ನನ್ನ ಮನೆ (ಮಕ್ಕಳ ಪದ್ಯಗಳು) — ಕುವೆಂಪು	೦	೬	೦
ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ರಗಳೆ (ಹರಿಹರ) — ಸಂ. : ತೀ.ನಂ. ಶ್ರೀ.	೦	೪	೦
ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆ—ಡಿ.ಪಿ.ಜಿ.	೦	೪	೦
ಬಿಡಿಮುತ್ತ—ಅನು : ತೀ. ನಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ	೦	೮	೦
ಬೊಮ್ಮನ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಿಂದರಿಜೋಗಿ (ಸಚಿತ್ರ) - ಕುವೆಂಪು	೦	೮	೦
ಭಾವತರಂಗ—ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ	೧	೪	೦
ಮರಿವಿಜ್ಞಾನಿ (ಮಕ್ಕಳ ಪದ್ಯಗಳು) — ಕುವೆಂಪು	೦	೬	೦
ಮಂಕುತಿಮ್ಮನ ಕಗ್ಗ—ಡಿ.ವಿ.ಜಿ.	೨	೪	೦
ಮೇಳುಪುರ (ಮಕ್ಕಳ ಪದ್ಯಗಳು) - ಕುವೆಂಪು	೦	೬	೦
ವಸಂತ ಕುಸುಮಾಂಜಲಿ—ಪು.ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್	೦	೧೨	೦
ಶಾರದಯಾಮಿನಿ—ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್	೧	೦	೦
ಶ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಗಾಥಾ—ಕುವೆಂಪು	೦	೮	೦
ಷೋಡಶಿ (ಪ್ರೇಮಗೀತೆಗಳು)	೧	೮	೦
ಸಿದ್ಧರಾಮಚರಿತೆಯ ಸಂಗ್ರಹ (ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ, ಟಿಪ್ಪಣಿ ಸಹಿತ)			
—ಸಂ. : ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ ...	೨	೦	೦
ಹಾಳೂರು—ಕುವೆಂಪು	೦	೬	೦
ಯುವಾಡಿಗಿತ್ತಿ—ರಾಘವ	೦	೪	೦

ಸಂಕೀರ್ಣ :

ಪಕ್ಷಿಗಾನ (ವಚನ ಚಿತ್ರಗಳು) — ಆನಂದ	೧	೪	೦
-------------------------------------	---	---	---

ವಿಜ್ಞಾನ :

ಜಗತ್ತುಗಳ ಹುಟ್ಟು ಸಾವು—ಆರ್. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ	೫	೦	೦
--	---	---	---

ಕಾವ್ಯಾಲಯ : : ಪ್ರಕಾಶಕರು : : ಮೈಸೂರು

